

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) B. Š., b) nezl. D. Š., c) nezl. P. Š., d) nezl. L. Š., e) nezl. R. Š., f) nezl. J. Š., g) nezl. I. Š.**, všichni nezl. zastoupeni žalobkyní a), a **h) I. Š.**, zast. opatrovníci L. V., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, právně zast. JUDr. Evou Kadeřábkovou, advokátkou, se sídlem Michalská 4, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a - g) a h) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 6. 2004, č. j. 59 Az 82/2003 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupkyni stěžovatelů, JUDr. Evě Kadeřábkové, **se přiznává** odměna ve výši 300 Kč, která jí bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Proti shora označenému rozsudku podala žalobkyně a) jménem svým a jménem všech svých nezletilých dětí kasační stížnost; stejně tak žalobce h) podal proti označenému rozsudku kasační stížnost. Podanou kasační stížností se oba žalobci (dále jen „stěžovatelé“) shodně domáhají přezkoumání shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 7. 11. 2003, č. j. OAM-5616/VL-11-15-2003. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobců o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu jako zjevně nedůvodná.

Stěžovatelé v kasační stížnosti rovněž požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že rozsudek Krajského soudu v Brně byl stěžovatelům doručen dne 22. 6. 2004 a kasační stížnost podali stěžovatelé osobně dne 30. 6. 2004, tzn. v zákonem stanovené lhůtě. V kasační stížnosti stěžovatelé mimo jiné požádali o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 82/2003 - 64, ze dne 19. 7. 2004 byla stěžovatelům ustanovena zástupkyně – JUDr. Eva Kadeřábková, advokátkou, se sídlem Michalská 4, Litoměřice.

Označené usnesení o ustanovení zástupce se však Krajskému soudu v Ostravě nepodařilo stěžovatelům doručit; krajský soud proto stěžovatelům ustanovil usnesením č. j. 59 Az 82/2003 - 73, ze dne 2. 11. 2004 opatrovníci, L. V., pracovníci Krajského soudu v Ostravě.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 11. 2004, č. j. 59 Az 82/2003 -76, pak krajský soud vyzval stěžovatele (jejich zástupkyni), aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnili své podání o povinné údaje dle § 103, resp. § 106 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), tedy o uvedení v jakém rozsahu a za jakých důvodů označený rozsudek napadají, aby uvedli konkrétní důvody kasační stížnosti, resp. údaj o tom, kdy jim byl napadaný rozsudek doručen.

V označeném usnesení byli stěžovatelé současně poučeni o tom, že nevyhoví-li ve stanovené lhůtě výzvě soudu, bude jejich kasační stížnost odmítnuta.

Ze spisu přitom vyplývá, že ve stanovené lhůtě výzvě vyhověno nebylo. Zástupkyni stěžovatelů, JUDr. Evě Kadeřábkové se přes vynaložené úsilí a opakovanou snahu (doloženo na č. l. 90 - 98) navázat se stěžovateli kontakt, nepodařilo se stěžovateli spojit, neboť nebylo zjištěno místo, na kterém by se stěžovatelé v České republice zdržovali. Za této situace nebyla kasační stížnost doplněna, neb ani doplněna být nemohla.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Za výše popsané situace, kdy stěžovatelé (přes výrazné úsilí jejich zástupkyně) na výzvu soudu nedostatek kasační stížnosti neodstranili a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, Nejvyšší správní soud usnesením kasační stížnost odmítl, když stěžovatelé byli v usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 11. 2004, č. j. 59 Az 82/2003 - 76, o následcích neodstranění vad kasační stížnosti výslovně poučeni (§ 106 odst. 1, § 37 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu těchto nákladů, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

Stěžovatelé v kasační stížnosti navrhovali, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byly kasační stížnost odmítnuty, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatelů, JUDr. Eva Kadeřábková, byla ustanovena soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 v návaznosti na § 120 s. ř. s. označené zástupkyni za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové

výši 300 Kč, sestávající ze 4 režijních paušálů (á 75 Kč) dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (§ 13 odst. 3 vyhlášky). Uvedenou výši odměny přiznal Nejvyšší správní soud zástupkyni stěžovatelů v rozsahu, který sama požadovala (podání ze dne 24. 1. 2005).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu